

ZALECENIE RADY**z dnia 8 lipca 2014 r.****w sprawie krajowego programu reform Luksemburga na 2014 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Luksemburg programu stabilności na 2014 r.**

(2014/C 247/14)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 marca 2010 r. Rada Europejska przyjęła wniosek Komisji dotyczący wprowadzenia nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zatytułowanej „Europa 2020”, opartej na ściślejszej koordynacji polityk gospodarczych i skupiającej się na najważniejszych obszarach wymagających podjęcia działań służących pobudzeniu europejskiego potencjału w dziedzinie trwałego wzrostu gospodarczego i konkurencyjności.
- (2) W dniu 13 lipca 2010 r., na podstawie wniosków Komisji, Rada przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii (na lata 2010–2014), a w dniu 21 października 2010 r. – decyzję dotyczącą wytycznych w sprawie polityki zatrudnienia państw członkowskich⁽²⁾, które razem stanowią „zintegrowane wytyczne”. Państwa członkowskie zostały poproszone o uwzględnienie zintegrowanych wytycznych w swojej krajowej polityce gospodarczej i polityce zatrudnienia.
- (3) W dniu 29 czerwca 2012 r. szefowie państw lub rządów państw członkowskich podjęli decyzję w sprawie Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, nakreślającego spójne ramy działania na poziomie krajowym, unijnym i w strefie euro, z wykorzystaniem wszelkich możliwych dźwigni, instrumentów i polityk. Podjęli oni decyzję co do działań, które należy przedsięwziąć w państwach członkowskich, w szczególności wyrazili pełną gotowość do realizacji celów strategii „Europa 2020” oraz wdrożenia zaleceń dla poszczególnych krajów.
- (4) W dniu 9 lipca 2013 r. Rada przyjęła zalecenie⁽³⁾ w sprawie krajowego programu reform Luksemburga na 2013 r. oraz wydała opinię na temat przedstawionego przez Luksemburg zaktualizowanego programu stabilności na lata 2012–2016. W dniu 15 listopada 2013 r., zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013⁽⁴⁾, Komisja przedstawiła swoją opinię na temat projektu planu budżetowego Luksemburga na 2014 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Utrzymane na 2014 r. decyzją Rady 2014/322/UE z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich na rok 2014 (Dz.U. L 165 z 4.6.2014, s. 49).

⁽³⁾ Dz.U. C 217 z 30.7.2013, s. 55.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny projektów planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich należących do strefy euro (Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 11).

- (5) W dniu 13 listopada 2013 r. Komisja przyjęła roczną analizę wzrostu gospodarczego, rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2014 r. Także w dniu 13 listopada 2013 r. Komisja, na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, przyjęła sprawozdanie w ramach mechanizmu ostrzegania, w którym wskazała Luksemburg jako jedno z państw członkowskich, w przypadku których przeprowadzona zostanie szczegółowa ocena sytuacji.
- (6) W dniu 20 grudnia 2013 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety dotyczące zapewnienia stabilności finansowej, konsolidacji budżetowej i działań wspierających wzrost gospodarczy. Podkreśliła potrzebę dążenia do zróżnicowanej konsolidacji budżetowej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu, przywrócenia gospodarce normalnych warunków kredytowania, wspierania wzrostu i konkurencyjności, rozwiązania problemu bezrobocia i społecznych skutków kryzysu, jak również modernizacji administracji publicznej.
- (7) W dniu 5 marca 2014 r. Komisja opublikowała wyniki szczegółowej oceny sytuacji dotyczącej Luksemburga, na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011. W wyniku analizy Komisja doszła do wniosku, że w Luksemburgu nie występują zakłócenia równowagi makroekonomicznej w rozumieniu procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej. W szczególności analiza nadwyżki na rachunku obrotów bieżących wykazała, że nadwyżka ta nie jest skutkiem słabego popytu krajowego, ale raczej wynika ze szczególnego modelu wzrostu Luksemburga, w znacznej mierze opartego na usługach finansowych. Ryzyko dla krajowej stabilności finansowej będące wynikiem obecności dużego sektora finansowego istnieje, lecz jest względnie kontrolowane, gdyż sektor ten jest jednocześnie zdwersyfikowany i wyspecjalizowany. Wysoki poziom zadłużenia w sektorze prywatnym, w szczególności wśród przedsiębiorstw niefinansowych, stanowi przede wszystkim odzwierciedlenie obecności dużej liczby międzynarodowych firm, które wykorzystują swoje oddziały lub jednostki zależne w Luksemburgu do przeprowadzania operacji finansowania wewnątrz grupy. Z kolei korzystny obecnie stan finansów publicznych jest w wysokim stopniu zależny od trwałości modelu wzrostu opartego na prężnym sektorze finansowym i w długiej perspektywie niesie ze sobą duże ryzyko dla stabilności.
- (8) W dniu 28 kwietnia 2014 r. – Luksemburg przedłożył swój krajowy program reform na 2014 r., a w dniu 25 kwietnia 2014 r. – swój program stabilności na 2014 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednoczesnej ocenie.
- (9) Celem średniookresowej strategii budżetowej określonej w programie stabilności na 2014 r. jest powrót do celu średniookresowego w 2016 r. po znaczącym oddaleniu się od niego w roku 2015. W programie stabilności podtrzymano poprzedni średniookresowy cel zakładający nadwyżkę w wysokości 0,5 % PKB, co odzwierciedla wymogi paktu stabilności i wzrostu. Przewiduje się, że (ponownie obliczona) nadwyżka strukturalna w sektorze instytucji rządowych i samorządowych spadnie z 1,4 % PKB w 2013 r. do 1,1 % w 2014 r., a w 2015 r. przekształci się w deficyt wynoszący 0,1 % PKB. Później planuje się osiągnięcie stopniowego zwiększania nadwyżek strukturalnych. Oczekuje się zatem, że Luksemburg utrzyma swój cel średniookresowy w 2014 r., ale znacząco oddali się od niego w 2015 r. Zgodnie z programem stabilności stopa wzrostu wydatków publicznych, po skorygowaniu o działania dyskrecjonalne po stronie dochodów, będzie wyższa od referencyjnej średniookresowej stopy potencjalnego wzrostu PKB w 2015 r. Ogólnie rzecz biorąc, cele programu są częściowo zgodne z wymogami funkcji zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu, z pewnym odchyleniem w szczególności w 2015 r. Przewiduje się, że wskaźnik zadłużenia, który w 2013 r. wynosił 23,1 % PKB i był znacznie niższy od wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB, będzie w okresie objętym programem dalej spadać. Przygotowany przez niezależny podmiot (STATEC) scenariusz makroekonomiczny, na którym oparto prognozy budżetowe w programie stabilności, jest nieznacznie optymistyczny na 2014 i 2015 r. Rząd prognozuje wzrost PKB rządu 3,2 % zarówno w 2014 r., jak i 2015 r., natomiast prognoza służb Komisji z wiosny 2014 r. przewiduje, że wyniesie on, odpowiednio, 2,6 % i 2,7 %. Ponadto władze nie określiły jeszcze w pełni środków stanowiących podstawę kierunku polityki budżetowej w latach 2015–2018. Zgodnie z prognozą Komisji, w której nie uwzględniono ostatnio ogłoszonych środków, szacuje się, że nadwyżka strukturalna spadnie do 0,6 % PKB w 2014 r., a w 2015 r. przekształci się w deficyt wynoszący 1,3 % PKB. Szacuje się, że stopa wzrostu wydatków publicznych, po skorygowaniu o działania dyskrecjonalne po stronie dochodów, będzie wyższa od referencyjnej średniookresowej stopy potencjalnego PKB w 2015 r., kiedy to oczekuje się znaczącego odchylenia. Na podstawie swojej oceny programu stabilności i prognozy Komisji, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1466/97, Rada jest zdania, że istnieją zagrożenia dla osiągnięcia celów programu stabilności, które to cele są tylko częściowo zgodne z wymogami funkcji zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu, w szczególności począwszy od 2015 r.

- (10) W lipcu 2013 r. rząd przedłożył Parlamentowi projekt ustawy w sprawie transpozycji przepisów dyrektywy Rady 2011/85/UE⁽¹⁾ i Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu. Oczekiwano, że ustawa, której dotyczył projekt, wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2014 r., jednak jej przyjęcie opóźniło się w wyniku rezygnacji rządu w lipcu. Projekt zakładał wprowadzenie nowej ustawy w sprawie wieloletniego programu dotyczącego finansów, obejmującej takie same ramy czasowe, jak zbliżająca się aktualizacja programu stabilności. Ustawa w sprawie wieloletniego programu dotyczącego finansów miałaby być corocznie aktualizowana w sposób ciągły wraz z budżetem rocznym. Miałaby obejmować szczegółowe plany osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego na szczeblu instytucji rządowych i samorządowych. Projekt ustawy zakłada wprowadzenie w ramach ustawy w sprawie wieloletniego programu dotyczącego finansów wieloletnich pułapów obejmujących wyłącznie sektor instytucji rządowych na szczeblu centralnym, ale w żaden sposób nie określa konsekwencji w przypadku przekroczenia pułapów. Projekt ustawy nie przewiduje krajowej reguły wydatkowej, która ukierunkowałaby ustalanie wieloletnich celów w zakresie wydatków. Zawiera jednak wiążące przepisy dotyczące ścieżki korekty w kierunku celu średniookresowego. W marcu 2014 r. Parlamentowi przedłożono zmieniony projekt ustawy, który między innymi przewiduje powierzenie zadania niezależnego monitorowania reguł fiskalnych nowo utworzonej instytucji, „Conseil National des Finances Publiques”.
- (11) Oprócz tego nowe przepisy w sprawie dochodów z VAT generowanych przez działalność w zakresie handlu elektronicznego odbijają się na dochodach podatkowych z tytułu VAT. Od 2015 r. takie dochody będą przekazywane z państwa, w którym siedzibę ma dostawca, do państwa zamieszkania klienta. Rząd zapowiedział podniesienie stawek VAT o 2 punkty procentowe, co powinno częściowo zrekompensować utratę dochodów. Jednak ze względu na powszechne stosowanie stawek obniżonych i superobniżonych można zwiększyć dodatkowe dochody poprzez rozszerzenie stosowania stawki podstawowej, w większym stopniu rekompensując straty, o których mowa powyżej.
- (12) Zgodnie z danymi zawartymi w sprawozdaniu Komisji na temat starzenia się społeczeństwa z 2012 r. wydatki publiczne brutto na emerytury jako odsetek PKB mają wzrosnąć w Luksemburgu z 9,2 % PKB do 18,6 % w 2060 r. Wynika to przede wszystkim z wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa, w szczególności z emerytur. Reforma emerytalna z 2012 r. miała ograniczony zakres i nie uwzględniła w szerokim zakresie zagrożenia dla długoterminowej stabilności finansów publicznych. Krótkoterminowe finansowanie systemu emerytalnego jest obecnie gwarantowane przez niski odsetek osób w wieku emerytalnym i opiera się na składkach opłacanych przez stosunkowo młodych pracowników transgranicznych. Oczekuje się, że w przyszłości tendencja ta się odwróci, a koszty emerytur oraz koszty opieki długoterminowej prawdopodobnie znacznie wzrosną. Aby zagwarantować funkcjonowanie systemu emerytalnego, po 2020 r. konieczne będzie znaczne podniesienie wysokości składek, co będzie uzupełnieniem wbudowanego w system mechanizmu ograniczającego dostosowywanie emerytur do standardu życia. Oznaczałoby to znaczne zwiększenie obciążeń związanych z pracą, które poniosą osoby aktywne zawodowo w przyszłości – a zatem utratę konkurencyjności kosztowej. Jako że stopa zastąpienia jest obecnie wysoka, można było podjąć pewne inne środki, aby zapewnić bardziej sprawiedliwy podział obciążeń pomiędzy pokoleniami. Wprowadzenie ograniczenia rewaloryzacji emerytur w oparciu o realny wzrost wynagrodzeń zwiększyłoby rezerwy emerytalne. Ponadto podniesienie rzeczywistego wieku przejścia na emeryturę, obecnie wynoszącego 59 lat, poprzez dostosowanie go do zmian średniego dalszego trwania życia pomogłoby zapewnić długoterminową stabilność systemu emerytalnego. Należy również ograniczyć możliwości wcześniejszego przechodzenia na emeryturę. Finansowe zachęty do przedłużenia kariery zawodowej – przewidziane w reformie emerytalnej – mogą przyczynić się do stabilności systemu emerytalnego, jednak wciąż jeszcze należy poprawić szanse pracowników w starszym wieku na zatrudnienie poprzez wzmocnienie kształcenia zawodowego i uczenia się przez całe życie. Luksemburg musi też ograniczyć przyszłe potrzeby w zakresie opieki długoterminowej i związane z nią koszty, aby zapewnić jej stabilność. Usługi opieki długoterminowej można by też zrationalizować pod względem kosztów poprzez zwiększenie koordynacji działań pomiędzy opieką zdrowotną a społeczną, poprawę świadczenia usług i większe wsparcie dla członków rodziny sprawujących opiekę.
- (13) Aktualna duża nadwyżka, którą ma Luksemburg na rachunku obrotów bieżących, jest napędzana przez usługi finansowe i maskuje stały i stopniowo zwiększający się deficyt bilansu handlowego w obrocie towarowym wynikający z powolnego wzrostu eksportu. Tendencja ta odzwierciedla rosnące znaczenie sektora usług w gospodarce, ale jest też rezultatem bardziej strukturalnej utraty konkurencyjności kosztowej. Odnotowywany ostatnio wzrost jednostkowych kosztów pracy zaszkodził konkurencyjności bazy przemysłowej Luksemburga. Modułacja mechanizmu indeksacji płac przyjęta przez rząd w 2012 r. będzie zostanie zlikwidowana do końca 2014 r. Można by rozważyć różne opcje, należy jednak zapewnić – za

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 41).

pomocą reformy systemu indeksacji płac – ściślejsze powiązanie wynagrodzeń z wydajnością, z uwzględnieniem zróżnicowania sektorowego. Wysokie uzależnienie od sektora finansowego stanowi ryzyko strukturalne dla gospodarki. Luksemburg musi się więc skupić na rozwijaniu wysoko wyspecjalizowanych przedsiębiorstw będących motorem wzrostu opartego na innowacjach. Chociaż poczwórny wzrost intensywności badań i rozwoju w sektorze publicznym od 2000 r. odzwierciedla determinację, by zbudować zdolności publiczne w zakresie badań, to ze względu na wyraźny spadek intensywności działań w zakresie badań i rozwoju prowadzonych przez przedsiębiorstwa (z 1,53 % PKB w 2000 r. do 1 % w 2012 r.) Luksemburg nie jest na dobrej drodze do osiągnięcia swojego celu zakładającego, że w 2020 r. na badania i rozwój przeznaczane będzie 2,3–2,6 % PKB. W dalszym ciągu należy poprawić wyniki Luksemburga w zakresie wskaźników dotyczących współpracy pomiędzy publicznymi instytucjami badawczymi a przedsiębiorstwami. Należy kontynuować rozpoczętą w 2013 r. reformę dotyczącą wzmocnienia klastrów innowacyjnych.

- (14) Chociaż przyjęto rozmaite środki, bezrobocie młodzieży stale utrzymuje się na wysokim poziomie i w 2013 r. wynosiło 17,4 % ludności aktywnej zawodowo (choć spadło z 18 % w 2012 r.). Bezrobocie jest w znacznym stopniu uzależnione od poziomu wykształcenia i jest niższe wśród osób lepiej wykształconych. System edukacji w Luksemburgu zmagają się z szeregiem specyficznych problemów, takich jak wielojęzyczność i szczególne umiejętności, jakich wymaga wysoko wyspecjalizowany rynek pracy z dużym sektorem finansowym. Wyniki przeprowadzonego przez OECD w 2012 r. badania umiejętności uczniów potwierdziły, że niezbędne są dalsze działania mające na celu poprawienie obserwowanych od 2006 r. stosunkowo słabych wyników młodzieży w zakresie podstawowych umiejętności. W tym kontekście należy kontynuować reformę szkół podstawowych i średnich. Ponadto należy dalej podnosić jakość i atrakcyjność kształcenia i szkolenia zawodowego, tak aby rynek pracy zyskał wykwalifikowanych pracowników, w tym w szczególności osoby ze środowisk migracyjnych. Struktura systemu podatkowego i systemu świadczeń jest przyczyną bardzo wysokiego wskaźnika pułapki bezrobocia – jednego z najwyższych w Unii – w odniesieniu do wszystkich poziomów wynagrodzenia i struktur rodziny. Ponadto, mimo niedawno podjętych reform polityki aktywizacji nadal jest słaba; udział w aktywnej polityce rynku pracy nie jest obowiązkowy na żadnym etapie bezrobocia.
- (15) Luksemburg zobowiązał się do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w sektorach nieobjętych systemem handlu emisjami o 20 % do 2020 r., jednak oczekuje się, że do osiągnięcia tego celu zabraknie mu 23 punktów procentowych. Ponadto przewiduje się, że w 2013 r. emisje były o 1 % wyższe od celu ustanowionego na 2013 r. w decyzji dotyczącej wspólnego wysiłku redukcyjnego. Około 70 % emisji spowodowanych transportem jest związanych z eksportem paliw, między innymi w wyniku bardzo niskich podatków akcyzowych na paliwa. Krokiem naprzód było przyznanie w drugim krajowym planie działania na rzecz klimatu przyjętym w maju 2013 r., że eksport paliw jest jednym z kluczowych problemów. Konieczne są jednak bardziej konkretne i długoterminowe środki, aby zaradzić temu problemowi. Podatki środowiskowe stanowiły 2,4 % PKB w 2012 r., podczas gdy w 2004 r. było to 3,1 %. Ten spadek wynika w szczególności ze spadku dochodów z opodatkowania energii, na co wpłynął brak indeksacji opodatkowania energii. Podatki transportowe – z wyłączeniem paliw – stanowiły 0,2 % PKB w 2012 r. Podatki od paliw stosowanych w transporcie stanowiły aż 2,2 % PKB – pomimo preferencyjnego opodatkowania oleju napędowego – głównie z racji transgranicznego zakupu paliw. W sytuacji, gdy udział podatków środowiskowych w łącznych dochodach podatkowych jest niższy od średniej, można ulepszyć strukturę podatków środowiskowych, w szczególności poprzez zwiększenie opodatkowania produktów energetycznych wykorzystywanych w transporcie.
- (16) W ramach europejskiego semestru Komisja przeprowadziła wszechstronną analizę polityki gospodarczej Luksemburga. Oceniała krajowy program reform i program stabilności. Wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla stabilnej polityki fiskalnej i społeczno-gospodarczej w Luksemburgu, ale także ich zgodność z przepisami i wytycznymi UE, ze względu na konieczność wzmocnienia całościowego zarządzania gospodarczego w Unii przez wnoszenie na poziomie UE wkładu w przyszłe decyzje krajowe. Zalecenia Komisji w ramach europejskiego semestru zostały przedstawione poniżej w zaleceniach 1–5.
- (17) W świetle powyższej oceny Rada przeanalizowała program stabilności, a jej opinia⁽¹⁾ znajduje odzwierciedlenie w szczególności w zaleceniu 1 poniżej.

(1) Na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1466/97.

- (18) W ramach europejskiego semestru Komisja przeprowadziła również analizę polityki gospodarczej strefy euro jako całości. Na podstawie tej analizy Rada wydała osobne zalecenia dla tych państw członkowskich, których walutą jest euro⁽¹⁾. Jako jedno z państw członkowskich, których walutą jest euro, Luksemburg powinien zapewnić pełne i terminowe wdrożenie również tych zaleceń,

NINIEJSZYM ZALECA Luksemburgowi podjęcie w latach 2014–2015 działań mających na celu:

1. Zachowanie stabilnej sytuacji budżetowej w 2014 r.; znaczące wzmocnienie strategii budżetowej w 2015 r. w celu zapewnienia osiągnięcia celu średniookresowego, a następnie pozostanie na poziomie średniookresowego celu, tak by chronić długoterminową stabilność finansów publicznych, w szczególności przez uwzględnienie zobowiązań ukrytych związanych ze starzeniem się społeczeństwa. Wzmocnienie zarządzania budżetem poprzez szybsze przyjęcie średniookresowych ram budżetowych obejmujących sektor instytucji rządowych i samorządowych oraz uwzględnienie wieloletnich pułapów wydatków oraz wprowadzenie niezależnego monitorowania reguł fiskalnych. Dalsze poszerzanie bazy podatkowej, przede wszystkim w odniesieniu do konsumpcji.
2. W celu zapewnienia stabilności budżetowej – ograniczenie wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa poprzez racjonalizację pod względem kosztów opieki długoterminowej, kontynuację reformy emerytalnej w celu podniesienia rzeczywistego wieku przejścia na emeryturę, w tym poprzez ograniczenie wcześniejszego przechodzenia na emeryturę i dostosowanie wieku emerytalnego lub świadczeń emerytalnych do zmian dotyczących średniego dalszego trwania życia. Nasilenie działań w celu zwiększenia uczestnictwa starszych pracowników w rynku pracy, w tym poprzez poprawę ich szans na zatrudnienie dzięki uczeniu się przez całe życie.
3. Przyspieszenie przyjęcia środków strukturalnych – w porozumieniu z partnerami społecznymi i zgodnie z praktyką krajową – w celu przeprowadzenia reformy systemu ustalania wynagrodzenia, w tym indeksacji płac, aby zwiększyć elastyczność płac w odniesieniu do zmian wydajności, w szczególności na szczeblu sektorowym. Kontynuowanie działań służących zróżnicowaniu struktury gospodarki, w tym poprzez wspieranie prywatnych inwestycji w badania naukowe i dalsze rozwijanie współpracy między publicznym sektorem badań naukowych a przedsiębiorstwami.
4. Kontynuowanie – w ramach spójnej strategii – wysiłków na rzecz zmniejszenia bezrobocia młodzieży wśród nisko wykwalifikowanych osób poszukujących pracy, również ze środowisk migracyjnych, w tym poprzez dalsze ulepszanie struktury i monitorowania aktywnych polityk rynku pracy, zajęcie się problemem niedopasowania umiejętności i ograniczenie czynników finansowych zniechęcających do pracy. Przyspieszenie w tym celu wdrożenia reformy kształcenia i szkolenia ogólnego i zawodowego, tak by umiejętności młodych ludzi w większym stopniu odpowiadały potrzebom rynku pracy.
5. Opracowanie kompleksowych ram i podjęcie konkretnych środków, aby osiągnąć cel wyznaczony na 2020 r. w kwestii ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w sektorach nieobjętych systemem handlu emisjami, w szczególności w drodze opodatkowania produktów energetycznych wykorzystywanych w transporcie.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 lipca 2014 r.

W imieniu Rady

P. C. PADOAN

Przewodniczący

⁽¹⁾ Zob. s. 141 niniejszego Dziennika Urzędowego.